

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 stycznia 2011 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) (k. 2 i nast.) **powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.** wystąpił przeciwko **pozwanej E. J.** prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z roszczeniem o zapłatę przez pozwaną na rzecz powoda kwoty 795,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 8 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na swą rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9 sierpnia 2010 r. zawartej z (...) sp. z o.o. nabył wierzytelności pieniężne z tytułu niezapłaconych faktur w stosunku do dłużników wymienionych w załączniku nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności, w tym m.in. wierzytelności (...) w stosunku do pozwanej. Na wartość dochodzonego roszczenia w wysokości 795,10 zł składały się: kwota 634,13 zł z tytułu należności za sprzedaną przez (...) prasę, wynikającej z załączonych do pozwu faktur, oraz kwota 160,97 zł z tytułu odsetek ustawowych od kwoty 634,13 zł, liczonych za okres od dnia wymagalności poszczególnych faktur za dostarczoną prasę do dnia wniesienia pozwu zgodnie z załączonym do pozwu zestawieniem. Powód wskazał, iż do dnia wniesienia pozwu strona pozwana, pomimo zawiadomienia jej o przelewie wierzytelności i wezwaniu do dobrowolnego spełnienia świadczenia, nie dokonała spłaty zadłużenia.

Nakazem zapłaty z dnia 26 stycznia 2011 r. wydanym w postępowaniu upominawczym, sygn. akt XV GNC 299/11, Sąd nakazał pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powoda dochodzoną kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu (k. 67).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w dniu 4 marca 2011 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) (k. 71 i nast.) **pozwana E. J.** zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wskazując, iż wszystkie należności wynikające z załączonych do pozwu faktur zostały zapłacone. Pozwana wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podniosła iż płatności były dokonywane zgodnie z umową zawartą z (...) sp. z o.o. na zasadzie płatności w kasie dostawcy, tj. przedstawicielowi (...) sp. z o.o., który po przeliczeniu wkładał pieniądze do koperty bankowej, pozostawiając pozwanej odcinki z tej koperty oraz wykaz rozliczanych faktur i korekt.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty (k. 107 i nast.) powód podtrzymał swe dotychczasowe stanowisko w sprawie, odnosząc się do twierdzeń pozwanej wyrażonych w sprzeciwie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 listopada 2006 r. dostawca (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarł ze sprzedawcą E. J. umowę o kolportaż pracy. Umowa ta była standardową umową zawieraną przez (...) sp. z o.o. Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy: „Dostawca wystawia Sprzedawcy rachunki/faktury za sprzedane egzemplarze rozliczone w danym tygodniu na podstawie nadziałów i zwrotów podanych w odpowiednich dowodach dostaw, natomiast Sprzedawca zobowiązuje się do płatności całej kwoty należnej za okres ujęty na fakturach w terminie 3 dni po wystawieniu faktury, osobie upoważnionej pisemnie przez Dostawcę, w kasie dostawcy, bądź przelewem na konto. W przypadku niedotrzymania przez Sprzedawcę terminu płatności Dostawca zastrzega sobie prawo wstrzymania dostaw prasy. Wpłacane należności będą w pierwszej kolejności zaliczane na poczet należnych odsetek” (**poświadczona za zgodność kserokopia umowy – k. 30-31; zeznania świadka G. R. – V GCps 41/11, k. 22-23**).

Z tytułu wykonywania w/w umowy (...) sp. z o.o. wystawił E. J. faktury VAT za prasę sprzedaną odbiorcy końcowemu:

- nr (...) z dnia 12 października 2008 r. na kwotę 49,12 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 19 października 2008 r. na kwotę 55,58 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 26 października 2008 r. na kwotę 17,89 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;

- nr (...) z dnia 31 października 2008 r. na kwotę 84,54 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 16 listopada 2008 r. na kwotę 96,42 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 23 listopada 2008 r. na kwotę 10,64 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 30 listopada 2008 r. na kwotę 16,37 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 7 grudnia 2008 r. na kwotę 149,99 zł brutto, z terminem płatności: 34 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 7 grudnia 2008 r. na kwotę 21,23 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 14 grudnia 2008 r. na kwotę 15,14 zł brutto, z terminem płatności: 34 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 14 grudnia 2008 r. na kwotę 16,37 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 21 grudnia 2008 r. na kwotę 71,52 zł brutto, z terminem płatności: 34 dni od daty wystawienia;
- nr (...) z dnia 21 grudnia 2008 r. na kwotę 54,00 zł brutto, z terminem płatności: 93 dni od daty wystawienia.

(poświadczone za zgodność kserokopie faktur VAT – k. 32-57; zeznania świadka G. R. – V GCps 41/11, k. 23)

E. J. dokonała zapłaty należności wskazanych w w/w fakturach, za wyjątkiem należności wskazanych na fakturach VAT o nr (...).

Wpłaty dokonywane były do rąk inkasenta – kierowcy dostarczającego prasę, za pomocą tzw. bezpiecznej koperty.

Wpłaty dokonywane przez E. J., pomimo wskazania w tytule jakich faktur dotyczyły, były przez (...) sp. z o.o. księgowane na poczet innych, wcześniej wymagalnych wierzytelności. Skutkiem powyższego było uznanie przez (...) sp. z o.o., iż należności wskazane na w/w (załączonych do pozwu) fakturach VAT nie zostały przez E. J. zapłacone w zakresie łącznej kwoty 634,13 zł.

(potwierdzenia wpłat dokonywanych przez pozwaną – k. 75-98, rozliczenie wpłat – k. 113-124 wraz z poświadczonymi za zgodność kserokopiami faktur VAT na poczet których zostały przez (...) sp. z o.o. zaliczone wpłaty dokonywane przez pozwaną – k. 197-258, zestawienie nierozliczonych przez (...) sp. z o.o. faktur uwzględniające skapitalizowane na dzień 7 stycznia 2011 r. odsetki – k. 58; zeznania świadka G. R. – V GCps 41/11, k. 23; pisemna opinia biegłego – k. 301 i nast.; pisemne uzupełniające opinie biegłego – k. 339 i nast. oraz k. 366 i nast.)

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9 sierpnia 2010 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (zbywca) przelał – w rozumieniu art. 509 i nast. k.c. – na rzecz (...) sp. z o.o. (nabywca wierzytelności) wierzytelności, obejmujące m.in. wierzytelności przysługujące zbywcy w stosunku do E. J. w kwocie 634,13 zł wraz z odsetkami z tytułu niezapłaconych faktur ***(poświadczone za zgodność kserokopie: umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1 – k. 16-21 oraz zestawieniem nierozliczonych przez (...) sp. z o.o. faktur – k. 22, odpisu z KRS zbywcy wierzytelności – k. 23-29, odpisu z KRS nabywcy wierzytelności – k. 9-15).***

W dniu 27 sierpnia 2010 r. E. J. otrzymała wystosowane przez (...) sp. z o.o. pisma: zawiadomienie o przelewie wierzytelności oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 634,13 zł z ustawowymi odsetkami, wraz z zestawieniem nierozliczonych faktur ***(poświadczone za zgodność kserokopie: zawiadomienia o przelewie wierzytelności – k. 60, wezwania do zapłaty – k. 59, zestawienia nierozliczonych faktur – k. 61, potwierdzenia odbioru – k. 62).***

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych w sprawie dokumentów i poświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii dokumentów, którym dał wiarę w pełni wobec nie kwestionowania ich przez strony oraz braku podstaw do zakwestionowania ich prawdziwości przez Sąd z urzędu.

Sąd oparł się również na zeznaniach świadka G. R. przesłuchanego w drodze pomocy sądowej przez Sądem Rejonowym w Koszalinie (V GCps 41/11 – k. 22-23), którym dał wiarę w pełni, jako logicznym i spójnym, z tym że świadek z uwagi na upływ czasu i ilość podpisywanych umów nie pamiętał lub nie znał szczegółów dotyczących rozliczeń stron, wskazując jedynie ogólnie na sposób rozliczania należności za sprzedaną prasę za pomocą wpłat gotówkowych, przekazywanych dostawcy prasy w tzw. bezpiecznych kopertach.

Sąd dopuścił dowód z opinii pisemnej (k. 299-304, załączniki do opinii – k. 305-306) oraz pisemnych opinii uzupełniających (k. 338-341 i 365-368), sporządzonych przez biegłego sądowego z zakresu księgowości, będącego specjalistą dysponującym odpowiednim wykształceniem i praktyką w zakresie będącym przedmiotem opinii, które to opinie stanowiły pełnowartościowy materiał dowodowy. Z opinii pisemnej, uszczegółowionej pisemnymi opiniami uzupełniającymi, jednoznacznie i precyzyjnie wynikało, iż pozwana dokonała wpłat na rzecz (...) sp. z o.o. tytułem zapłaty należności wskazanych na fakturach VAT załączonych do pozwu, za wyjątkiem dwóch wskazanych faktur, o nr: (...) i (...).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeciwko pozwanej E. J. było częściowo zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty obejmującej należności wskazane na dwóch niezapłaconych przez pozwaną fakturach VAT, wraz z dochodzonymi odsetkami.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt zawarcia przez pozwaną i (...) sp. z o.o. umowy o kolportaż prasy, w ramach której w/w spółka wystawiała pozwanej faktury VAT z tytułu należności za sprzedaną prasę. Bezspornym było, iż pozwana dokonywała zapłaty przekazując gotówkę w tzw. „bezpiecznej kopercie” lecz (...) księgował dokonywane przez pozwaną wpłaty na poczet innych, wcześniejszych wierzytelności, a następnie dokonał na rzecz powoda przelewu wierzytelności, z tytułu niezapłaconych w jego ocenie przez pozwaną faktur VAT.

Spornym było, czy pozwana dokonała zapłaty należności wskazanych na wszystkich załączonych do pozwu fakturach VAT, oraz czy (...) był uprawniony do wskazanego wyżej księgowania wpłat pozwanej na poczet dawniejszych wierzytelności, a tym samym czy wierzytelności wynikające z przedmiotowych faktur i będące przedmiotem przelewu istniały.

Zgodnie z art. 353 § 1 k.c.: „Zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić”.

Powód wywodził swe roszczenie z zawartej między pozwaną a zbywcą wierzytelności umowy nienazwanej dotyczącej dystrybucji prasy, zgodnie z którą pozwana na warunkach określonych w umowie zobowiązana była do zapłaty za dostarczoną jej przez kontrahenta prasę, sprzedaną następnie przez pozwaną odbiorcom końcowym.

(...) sp. z o.o., niezależnie od tytułów zapłaty wskazanych przez pozwaną, księgował dokonywane przez pozwaną wpłaty nie na poczet bieżących należności, lecz na poczet należności wcześniejszych, do czego w ocenie Sądu nie był uprawniony, albowiem ani treść art. 451 k.c., ani treść zawartej z pozwaną umowy nie stanowiły podstawy do zaliczania

przez wierzyciela świadczeń pozwanej na poczet długów najdawniej wymagalnych, jeżeli dłużnik wskazał w tytule wpłaty który dług chciał zaspokoić.

Tym samym, jak ustalił Sąd w oparciu o opinie sporządzone przez biegłego, pozwana zapłaciła na rzecz (...) sp. z o.o. należności wskazane na załączonych do pozwu fakturach VAT, za wyjątkiem faktur VAT o nr: (...) (k. 40-41) i (...) (k. 36-37), opiewających na kwoty odpowiednio 71,52 zł i 54,00 zł. Wierzyciel dokonał przelewu powyższych wierzytelności na rzecz powoda wraz ze skapitalizowanymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia 7 stycznia 2011 r., wynoszącymi: od kwoty 71,52 zł – 18,41 zł, zaś od kwoty 54,00 zł – 12,75 zł.

Reasumując powyższe, Sąd uwzględnił powództwo w zakresie kwoty 156,68 zł, stanowiącej sumę niezapłaconych przez pozwaną kwot z faktur VAT o nr: (...) w wysokości łącznej 125,52 zł, i kwoty 31,16 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych, liczonych od dnia wymagalności niezapłaconych należności do dnia 7 stycznia 2011 r.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, albowiem pozwana dokonała zapłaty należności wskazanych na pozostałych fakturach VAT, a tym samym zobowiązanie pozwanej wobec (...) sp. z o.o. w przedmiotowym zakresie przestało istnieć i wierzytelności te nie mogły być przedmiotem skutecznego przelewu na rzecz powoda.

Art. 481 § 1 k.c. stanowi, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, zaś zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Powód dochodził odsetek ustawowych od dnia następnego po dniu wytoczenia powództwa od sumy kwoty niezapłaconych przez pozwaną należności i skapitalizowanych odsetek, liczonych od dnia wymagalności do dnia wytoczenia powództwa.

Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu, liczone od dnia 8 stycznia 2011 r., tj. od następnego po dniu wytoczenia powództwa, do dnia zapłaty, od zasądzonej kwoty należności i skapitalizowanych odsetek obliczonych od kwot wskazanych na niezapłaconych przez pozwaną fakturach VAT.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Powód wygrał niniejszą sprawę w zakresie kwoty 156,58 zł z dochodzonej kwoty 795,10 zł, co stanowiło w zaokrągleniu 19,70 % dochodzonego roszczenia, pozwana wygrała zaś niniejszy spór w 80,30 %.

Na koszty poniesione przez powoda składały się: kwota 30,00 zł uiszczonej opłaty sądowej od pozwu; kwota 180,00 zł kosztów zastępstwa procesowego w wysokości wynagrodzenia radcy prawnego w stawce minimalnej za prowadzenie niniejszej sprawy, określonej na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. 2013, poz. 490); kwota 17,00 zł uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa; oraz kwota 700,00 zł wykorzystanej zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego, tj. łącznie 927,00 zł.

Pozwana nie wykazała poniesienia kosztów procesu.

Zgodnie z wynikiem procesu powodowi należało się od pozwanej 19,70 % kwoty 927,00 zł, tj. 182,62 zł, którą to kwotę Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powód uiszczył zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 700,00 zł (k. 264), którą wykorzystano w całości, zaś Skarbu Państwa poniósł tymczasowy wydatek w kwocie 58,51 zł (k. 348-348v.) z tytułu wynagrodzenia biegłego za

sporządzenie opinii pisemnej uzupełniającej w zakresie, w jakim przyznana biegłemu kwota przekraczała wysokość uiszczoną przez pozwanego zaliczki.

Zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm.): „W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113”, który w ust. 1 stanowi iż: „Kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu”.

Na podstawie wskazanych przepisów Sąd, zgodnie z wynikiem procesu, nakazał uiścić na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu poniesionego wydatku: powodowi kwotę 46,99 zł (80,30 % kwoty 58,51 zł), pozwanej zaś kwotę 11,52 zł (19,70 % kwoty 58,51 zł).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.